

заинтересували и внимателно захванали да изследватъ този капанъ. За тѣхна голѣма почуда тѣ намѣрили до капана котешка козина и малки остатъци отъ тѣлото на котка.

Следъ това всичко се разбрало. За примамката се полакомила котка, капанътъ я хваналъ. Тогава предпазливата лисица, която преди това не бутвала стрѣвѣта, безъ страхъ дошла до капана, изяла и котката и стрѣвѣта.

Скоро следъ това отъ другитѣ капани почнало да изчезва месото. Това било пакъ работа на лисицата: тя подкопавала отдолу подъ капанитѣ и, безъ да стѣпа по тѣхъ, измѣквала стрѣвѣта.

Единъ опитенъ ловецъ посѣветвалъ да се измѣни устройството на капана, именно тѣй, че пружината, която впримчва звѣра, да бѣде надолу.

Хората послушали ловца. Капанитѣ били обърнати. Лисицата била надхитрена. На другия день била намѣрена мъртва въ обърнатия капанъ. Въпрѣки това, много скоро захванала отново да изчезва примамката отъ капанитѣ и пакъ безъ никаква вреда за хайдука. Хайдуцитѣ били други лисици, които скоро се научили да тършуватъ и при измѣненитѣ капани.

Подобенъ случай станалъ съ естественика *Ре*. Той ималъ нужда отъ нѣколко екземпляра полярни лисици. Опиталъ разни видове примки. Но всички тѣ били порано известни на лисицитѣ и за това ни една лисица не била уловена.

Ре устроилъ единъ съвсемъ новъ капанъ. Той поставилъ стрѣвѣ, вързалъ съ тънъкъ канапъ спускателя на пълна пушка, и пушката закрепилъ добре. Който би дръпналъ месото, безъ друго ще причини изгърмяване на пушката и ще бѣде убитъ. Първиятъ опитъ сполучилъ. Скоро при стрѣвѣта била намѣрена грѣмната лисица. Първиятъ успѣхъ, обаче не се повторилъ вече. *Ре* по сѣщия начинъ поставилъ пушката и примамката; месото било изедено, пушката изгърмяна, а хайдукътъ избѣгалъ благополучно. Хората направили изследване и разбрали, какво е станало: лисицитѣ прокопали ходъ подъ снѣга до примамката и я отмѣкнали изъ-отдолу; пушката грѣмнала, но куршумътъ не закачилъ никое животно, тѣй като тѣ били много надолу подъ прицела.